

Abstrakt

Předmětem této práce je analýza dvou ditranzitivních sloves, slovesa *give* a *buy* z hlediska možnosti jejich pasivizace. Ditransitivní slovesa, tedy slovesa, která jsou doplněna dvěma předměty, tvoří dva druhy pasivních konstrukcí, rozlišených na základě toho, který z předmětů se stává podmětem pasíva. Nepřímý předmět slovesa *give* alternuje s předložkovým předmětem s předložkou *to* a nepřímý předmět slovesa *buy* alternuje s předložkovým předmětem s předložkou *for*. Obecně se uvádí, že ditranzitivní slovesa, jejichž nepřímý předmět má roli skutečného recipienta (slovesa alternující s předložkovým předmětem s předložkou *to*) připouštějí pasivizaci snáze než slovesa, jejichž nepřímý předmět má roli zamýšleného recipienta (slovesa alternující s předložkovým předmětem s předložkou *for*). Přístupy jednotlivých gramatik k pasivizaci těchto sloves se liší.

Analytická část práce představuje analýzu 100 příkladů získaných z Britského národního korpusu (BNC) a Korpusu současné americké angličtiny (COCA), přičemž zahrnuje pouze příklady ve kterých je vyjádřen jak pasivní podmět, tak pasivní předmět. Příklady jsou roztrženy podle typu pasíva a je zkoumána frekvence výskytu jednotlivých typů z hlediska různých faktorů, které ovlivňují jejich volbu. Těmito faktory se míní zejména princip říkající, že rozvitější a komplexnější větné členy jsou v angličtině umístovány na konec věty, dále sémantická role nepřímého předmětu a hlavně aktuální členění větné. Práce má také za cíl zjistit, zda jsou příklady v souladu s předpokladem, že tematický předmět aktiva se častěji stává podmětem pasíva.